

ת"פ 864/02/17 - מדינת ישראל נגד דוד סעד

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 864-02-17 מדינת ישראל נ' סעד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
דוד סעד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים") וכן החזקת כלים להכנת סם, לפי סעיף 10 לפקודת הסמים.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בחודש 11/16 לערך הקים הנאשם בדירה פלוגית, מעבדה לגידול סמים מסוג קנאביס. ביום 25.1.17 נמצאו בדירה 44 שתילי קנבוס במשקל כולל של 1.85 ק"ג וכן סם מסוכן מסוג קנבוס (שהוא תוצר המעבדה) במשקל 256.4 גרם. כן נמצאו בדירה כלים המשמשים לגידול סמים ובהם: מפוחים, מאווררים, אדניות, נייר כסף לבידוד, ומנורות עם כיסוי.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום ועמד על חומרתן הבאה לידי ביטוי בכמות השתילים ובהיות המעבדה משוכללת. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם פגיעה בשלום הציבור ובריאותו. לפיכך נטען כי מתחם העונש ההולם את העבירות, נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. בהתייחס לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם, נטען כי יש לתת את הדעת לעברו הפלילי העשיר והרלוונטי, ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם, בצירוף מאסר מותנה וקנס משמעותי.

4. ב"כ הנאשם טען כי לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם עבירה זו, יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר במעבדה משוכללת; לכך שהנאשם גידל את השתילים בדירתו שלו ולא שכר לשם כך דירה (המאשימה אישורה עובדה זו); ולכך שלא צוין בכתב האישום שהגידול נעשה למטרות סחר. בהתייחסו לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם הפנה הסנגור לכך שמדובר בנאשם בודד ללא מעגלי תמיכה, אשר שהה במעצר של ממש עד כה בשל נסיבה זו. כמו כן צוין הסנגור כי חרף עברו הפלילי, הנאשם עשה מאמצים לנהל אורח חיים תקין במשך 7 שנים מביצוע עבירתו האחרונה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

6. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו, ברי כי מדובר באירוע אחד ומשכך ייקבע מתחם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** אין צורך להרחיב מילים על אודות פגיעתו האנושה של נגע הסמים בחברה ובפרטיות. מדובר על פגיעה בריאותית, המביאה רבים לכדי התמכרות, ולא אחת פונים צרכני הסמים (ובעיקר המכורים שבהם) לביצוע עבירות רכוש לצורך מימון. מעגל הקסמים: סמים - עבירות רכוש - סמים, ידוע לכל מי אשר עוסק בתחום ואין בכך כל חדש.

8. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:**

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה - נסיבות ביצוע העבירה מלמדות בבירור על תכנון מוקדם, שהתבטא בהצטיידות בכלים מתאימים לצורך גידול השתילים. מדובר בציד משוכלל יחסית, שיש בו ללמד על השקעה מחשבתית וכספית, רצינות וידע רב בנושא. עם זאת, הבאתי בחשבון שהמעבדה הוקמה בדירה בה התגורר הנאשם ולא נשכרה לצורך כך דירה נפרדת.

ב. הנזק שנגרם וכן שהיה צפוי מביצוע העבירה - הנאשם החזיק בדירתו מעבדה משוכללת יחסית לייצור סמים. כמות השתילים ממשית (44) ובעניין זה אציין כי בעבירת גידול, משקל השתילים אינו חזות הכל ובוודאי שאינו הנתון היחיד החשוב לצורך הערכת פוטנציאל הנזק החברתי. כפי שציינתי בת"פ 33382-01-16 **מדינת ישראל נ' אליזה** (19.3.17), משקל השתילים הוא נתון שבעיקרו מושפע מעיתוי תפיסת המעבדה ולכן אין לייחס חשיבות רבה לכך שמדובר במשקל נמוך יחסית (1.85 ק"ג). במקרה זה מדובר בשתילים המצויים בתחילת מחזור חייהם (משקל ממוצע של 42 ג' לשתיל) ומשכך, ברי שאם המשטרה הייתה פושטת על ביתו של הנאשם לאחר מספר שבועות, מדובר היה במשקל גבוה יותר. מכך אנו למדים שאין לייחס חשיבות רבה למשקל הנמוך.

את חומרת העבירה יש ללמוד בעיקר ממספר השתילים, שהוא הנתון המלמד על פוטנציאל הנזק שהיה בעבירה ובהיקפה.

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - כתב האישום אינו מפרט את סיבת גידול הסמים. אכן, לפי נוסחו של סעיף 6 לפקודת הסמים, אין לנושא כל חשיבות לצורך השתכללות יסודות העבירה. עם זאת ברור שיש לכך חשיבות ממשית לצורך קביעת נסיבות ביצוע העבירה, שכן לעניין העונש, לא הרי גידול סם לצורך שימוש עצמי, כהרי גידול שלא למטרה זו (ראו בעניין זה גם דברים שצינתי בת"פ 37259-10-15 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (15.3.17)). לעיתים, ניתן ללמוד על מטרה זו (ברמה הנדרשת) מהנסיבות המתוארות בכתב האישום בו הודה הנאשם (או שהוכחו במהלך פרשת ההוכחות) כגון השקעות כספיות ניכרות, כמות גדולה מאוד וכיוצב'. לעיתים ניתן להסיק מסקנה זו (ברמה הנדרשת לצורך הוכחת נסיבה מחמירה) גם מהקביעה שהכלים ששימשו לגידול הסמים, הוחזקו שלא לשימוש עצמי בלבד. בעניינו, הנאשם הורשע אמנם בעבירה של החזקת כלים, אך במסגרת הסדר הטיעון נמחקה הנסיבה שמדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי בלבד. הצדדים ציינו גם מפורשות במסגרת הסדר הטיעון כי לא יחרגו מעובדות כתב האישום. אמנם, מדובר בהצהרה של המצב המשפטי החולש ממילא על הנושא (ע"פ 5841/14 **ארקאן נגד מדינת ישראל** (8.7.2015); ע"פ 4289/14 **אורן חנוכה ושושן ברבי נ' מדינת ישראל** (21.1.15); ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.5.15)), ואולם יש לתת להסכמת הצדדים משמעות רחבה יותר, והיא שלא ניתן יהיה גם להסיק מעובדות כתב האישום מסקנות ביחס לנסיבה זו, בין מחמירות ובין מקלות (לאפשרות הסקת מסקנות מעובדות כתב האישום ראו למשל דנ"פ 10402/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (29.1.08)); לכך שאין מדובר בחריגה מעובדות כתב האישום, ראו: דנ"פ 623/16 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (8.2.16), סעיף 8). אציין כי הסנגור טען כך מפורשות והמאשימה לא חלקה על כך. לאור כך, מטרת הגידול נותרה לא מוכחת ולא ידועה, לא לחומרא ולא לקולא.

9. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה היא ככלל מחמירה ולנסיבות האישיות ניתן משקל מופחת (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)). ביחס לענישה הראויה במקרים אלו, נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו המגדלים סמים (ראו: ע"פ 11220/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.05); ע"פ (י-ם) 1987-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוני** (28.6.2010); ע"פ ג (ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (16.12.15) וכן ע"פ ג 31126-05-14 **מדינת ישראל נ' חריט** (12.1.15)). כן ראו ע"פ ג (ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (16.12.15) שם נקבע כי:

"לא בכדי הציב המחוקק בצדה של עברת גידול הסם עונש מקסימלי השווה לעונש שמוטל על הפצת סם וסחר בסמים. יש בכך אמירה נורמטיבית לצד אמירה אופרטיבית. מידת החומרה שבגידול סם איננה נופלת מזו של הפצת הסם. [העונש] צריך לעמוד על תקופה שתחילתה במאסר שיינשא מאחורי סורג וברח ולא במאסר שיינשא בעבודות שירות".

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.16), בו הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי

קנבוס במשקל של 2.5 קילו במעבדה שכללה ציוד רב.

רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15), בו הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בשל גידול שתילי קנבוס במשקל 4,380 גרם והחזקה של כ-2.5 ק"ג סם מסוג קנבוס שלא לשימוש עצמי. יצוין כי בית המשפט העליון ראה במתחם שנקבע בבית המשפט השלום (8-20 חודשי מאסר) כראוי ונכון.

רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.14), בו הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בשל גידול סם מסוג קנביס במשקל כולל של 2,721 גרם.

רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בשל גידול סם מסוג קנביס במשקל כולל של 10 ק"ג.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה כלכלית הולמת.

קביעת עונשו של הנאשם

11. הצדדים לא היו חלוקים על כך שיש לגזור את העונש בגדרי המתחם וכי אין סיבה לחריגה ממנו. לצורך קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי להודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה. הודאתו ביטאה חרטה והיה בה משום חיסכון ממשי בזמן שיפוטי. נתתי גם דעתי לעובדה שמדובר בנאשם בודד, ללא מעגלי תמיכה, אשר שהה עד כה במעצר בשל חוסר יכולת להציג חלופה ראויה.

12. הבאתי עוד בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם. העבירה האחרונה בה הורשע הנאשם היא משנת 2010 ומדובר בהחזקת סם לשימוש עצמי. כן אציין כי עברו הפלילי של הנאשם אמנם מכביד יחסית, אך רובו כולל עבירות של שימוש עצמי בסם. עבירות הסמים החמורות יותר, נעברו בשנת 1992 ולנתן זה יינתן משקל.

13. סיכומי של דבר, ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, החל מיום מעצרו - 25.1.17.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור

במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 8,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17; אי עמידה באחד התשלומים במועד, תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיידי.

הסמים והכלים להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום .

ניתן היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, במעמד הצדדים.